

מסכת חגיגה

פרק ב' משנה ד'

עֲזַרְתָ שְׁחֵל לְהִזְהֶב בְּעֹרֶב שְׁבָת, בֵּית שְׁמָאי אָוּמְרִים, יּוֹם טְבּוֹת
אַחֲרַ הַשְׁבָת. וּבֵית הַלְל אָוּמְרִים, אֵין יוֹם טְבּוֹת אַחֲרַ הַשְׁבָת.
וּמוֹדִים שְׁאָמַר חָל לְהִזְהֶב בְּשְׁבָת, שְׁיוֹם טְבּוֹת אַחֲרַ הַשְׁבָת. וְאֵין
כֵן גָדוֹל מַתְלִיבֵש בְּכָלְיו, וּמְפַרְזֵין בְּהַסְפֵר וּבְחַעֲנִית, שְׁלָא
לְקִים דְבָרִי הָאָוּמְרִין עֲזַרְתָ אַחֲרַ הַשְׁבָת: